

Kleine Rietganzen laten Nederland steeds meer links liggen

De ganztellers zagen in oktober en november 2015 record-lage aantallen Kleine Rietganzen. Op de vaste pleisterplaatsen in Friesland werden er in november nog geen 10.000 getoet. Een schril contrast met de 40-50.000 die er in de periode 2001-09 pleisterden. Omdat de op Spitsbergen broedende en bij ons overwinterende populatie als geheel tot voor kort nog groeide, betekent de afname dat een steeds kleiner deel van deze broedpopulatie naar Nederland komt. In november 2015 ging het om ruim 10% tegen 65% in november 2009. Nederland vormt samen met Vlaanderen, Denemarken en Noorwegen het winterareaal en herbergt gewoonlijk de grootste concentraties in de maanden oktober-december.

Het merendeel van de vogels die voorheen naar onze contreien kwamen, blijft tegenwoordig in Denemarken. Daar namen de aantallen recent toe en breidden de vogels hun actieradius uit tot ver buiten de gebruikelijke pleisterplaatsen langs de westkust van Jutland. Ze profiteren er van een sterke uitbreiding van de teelt van maïs. Dat ze dat in Denemarken wel doen, maar in Nederland niet is intrigerend. De Kleine Rietgans is één van de weinige ganzensoorten die in de Lage Landen traditioneel maar in een heel beperkt aantal gebieden voorkomt (Zuidwest-Friesland en Vlaamse kustpolders, kleine aantallen in Midden-Delfland), en dan ook nog voornamelijk op grasland foerageert. Voedsel zoeken op maïs vindt in Nederland niet op grote schaal plaats. De aangepaste trekstrategie van de Kleine Rietganzen laat zien dat ze makkelijk kunnen inspelen op veranderingen in landgebruik.

*Kleine Rietgans in het broedgebied Spitsbergen.
Foto: Michel Geven*

